

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 26 lipca 2011 r.

DOLiS/DEC-609/11

dot. DOLiS-440-171/11/OS/I

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 5 oraz art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani X, dotyczącej przetwarzania jej danych osobowych przez firmę windykacyjną

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani X, zwanej dalej Skarżącą, dotycząca udostępnienia jej danych osobowych przez firmę windykacyjną, zwaną dalej również Spółką.

W treści przedmiotowej skargi Skarżąca zakwestionowała istnienie swojego zadłużenia wobec telefonii komórkowej i w związku z tym poddała w wątpliwość legalność udostępnienia jej danych osobowych na stronie internetowej xyz przez firmę windykacyjną.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, że:

- 1) na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 21 września 2005 r. pomiędzy telefonią komórkową i firmą windykacyjną doszło do przeniesienia przez telefonią komórkową wierzytelności wobec Skarżącej na firmę windykacyjną i przekazania w związku z tym jej danych osobowych,
- 2) Firma windykacyjna przetwarza dane osobowe Skarżącej w celu dochodzenia roszczeń w zbiorze danych osobowych (...), o numerze księgi (...), w następującym zakresie: imię i nazwisko, dane teleadresowe, numer PESEL, dane finansowe dotyczące zadłużenia,
- 3) Spółka opublikowała „dane osobowe Skarżącej na stronie internetowej xyz, w celu sprzedaży wierzytelności Skarżącej w zakresie: wysokość i podstawa zadłużenia, imię i nazwisko, kod pocztowy, miasto i ulica bez nr domu i lokalu (niepełne dane adresowe).”

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonał na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oceny jedynie legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej, natomiast nie badał kwestii istnienia lub nieistnienia jej długu. Takie sprawy, zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. nr 43 poz. 296 z późn. zm.), są bowiem sprawami cywilnymi i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych działając na podstawie i w granicach ustawowych kompetencji przyznanych mu ustawą o ochronie danych osobowych zbadał, czy u podstaw przetwarzania danych znajdowała się jedna z przesłanek określonych w przepisach tejże ustawy.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem jedynie wówczas, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem co najmniej jednej, spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania. Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, 2) gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne dla realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to konieczne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Mając na uwadze powołany wyżej przepis oraz okoliczności przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że firma windykacyjna pozyskała dane osobowe Skarżącej na podstawie z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Pozyskanie danych osobowych Skarżącej było niezbędne dla realizacji prawnie

usprawiedliwionego celu wynikającego z przepisu prawa, tj. między innymi art. 509 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (Dz. U. nr 16, poz. 93 z późn. zm.), zwanej dalej Kc. W myśl tego przepisu wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 21 września 2005 r. doszło do zbycia przez telefonię komórkową przedmiotowej wierzytelności na rzecz firmy windykacyjnej. Nadmienić należy, że dokonane w związku z nim udostępnienie danych osobowych Skarżącej nie może być postrzegane jako naruszenie prawa i wolności osoby, osoby której te dane dotyczą. Podmiot, który posiada wierzytelność ma prawo dochodzić jej różnymi drogami dostępnymi prawem.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 listopada 2004 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1057/04) stwierdził, iż „(...) zasadą powszechnie akceptowaną, wynikającą nie tylko z przepisów prawa cywilnego, lecz także z norm moralnych, zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów jest regulowanie zaciągniętych zobowiązań (zapłata długów). Zasada ta w pełni odnosi się do podmiotów prawa mających status konsumentów. (...) Dłużnik, który nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań, musi liczyć się z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów regulujących obrót gospodarczy. Postawa dłużnika nie może bowiem prowadzić do uprzywilejowania jego sytuacji prawnej. Gdyby generalnie uznać każdy wypadek przetwarzania danych osobowych dłużnika (będącego konsumentem) za godzący w jego prawa i wolności, doszłoby z jednej strony do niczym nieuzasadnionej ochrony osób niewywiązujących się ze swoich zobowiązań, z drugiej natomiast do naruszenia zasady swobody działalności gospodarczej, co z pewnością nie było zamiarem ustawodawcy przy uchwalaniu ustawy o ochronie danych osobowych”.

Analizując natomiast kwestię udostępnienia przez firmę windykacyjną danych osobowych Skarżącej na stronie internetowej xyz, wskazać należy, iż znajduje to prawne uzasadnienie również w ww. art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Mając na uwadze ww. przesłankę dotyczącą interesu prawnego administratora danych, podkreślić należy, że w świetle art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy ma to być interes prawnie usprawiedliwiony, a zatem taki, który znajduje uzasadnienie w przepisach prawa. Uwzględniając okoliczności niniejszej sprawy, wskazać należy, iż oferta Spółki przedstawiona na ww. stronie internetowej nie stanowi oferty w dosłownym rozumieniu art. 66 Kc. Zgodnie z treścią tego artykułu oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. Oświadczenie takie musi zawierać stanowczą propozycję zawarcia umowy. W przypadku oświadczenia woli zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności bezsporne jest, że wierzytelność tę należy skonkretyzować. Spółka oferując na stronie internetowej xyz do sprzedaży wierzytelność ujawniła dane osobowe Skarżącej w zakresie imienia, nazwiska i adresu, ze wskazaniem miasta, nazwy ulicy i kodu pocztowego, lecz bez numeru nieruchomości i numeru lokalu mieszkalnego oraz wysokość zadłużenia, wskazując jednocześnie, iż cena zakupu wierzytelności jest do negocjacji. W niniejszej ofercie Spółka wskazała, że „pełne dane adresowe dłużnika zostaną udostępnione w momencie zakupu wierzytelności.” Wobec

powyższego Spółka na stronie internetowej ujawniła tylko część danych osobowych Skarżącej, niezbędnych do skonkretyzowania wiarytelności w celu jej sprzedaży. Takie działanie należy uznać za zgodne z przepisem art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, który stanowi, iż administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane.

Ponadto, przetwarzanie, a w tym udostępnienie przez firmę windykacyjną na stronie internetowej danych osobowych Skarżącej nie może być oceniane jako naruszające jej prawa i wolności. Skarżąca jako dłużnik musi liczyć się z tym, że popadając w zwłokę w spełnieniu zobowiązania jej prawo do prywatności może zostać ograniczone ze względu na dochodzenie przez wierzyciela należnych kwot. W przeciwnym wypadku mogłoby dojść do sytuacji, w której dłużnik, powołując się na prawo do ochrony danych osobowych, skutecznie uchyliłby się od spoczywającego na nim obowiązku spełnienia świadczenia i sytuacja taka ograniczałaby prawo wierzyciela do uzyskania należnej zapłaty.

Reasumując ten wątek rozważań, w przedmiotowej sprawie udostępnienie na stronie internetowej danych osobowych Skarżącej w zakresie imienia, nazwiska i adresu ze wskazaniem miasta, nazwy ulicy i kodu pocztowego, lecz bez numeru nieruchomości i numeru lokalu mieszkalnego, jest uzasadnione prawnie usprawiedliwionym celem Spółki jako administratora danych, przez który rozumieć należy prowadzenie działalności polegającej na dochodzeniu należnych wierzytelności. Udostępnienie to dokonane zostało w zakresie niezbędnym do osiągnięcia tego celu i jako takie nie narusza praw i wolności Skarżącej.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak na wstępie.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).